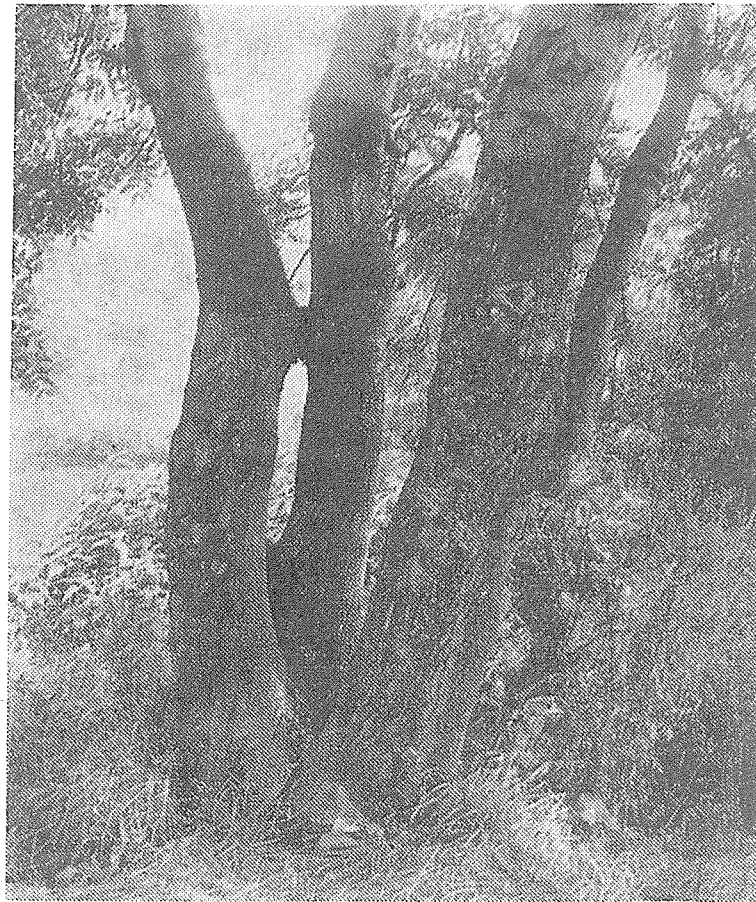

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Fotografie J. Valigury

ROČNÍK XXIV.

DUBEN 1983

K MĚSÍCI LESŮ

Každoročně si v měsíci dubnu připomínáme význam lesů pro život a existenci člověka. Každoročně si v tomto měsíci znovu uvědomujeme, jaké nenahraditelné funkce les plní a jakou obrovskou má hodnotu. Každoročně se však též z mnoha informací dovídáme jak vážně jsou lesy ohroženy a jak jich z celosvětového pohledu ubývá.

Ještě na začátku šedesátých let tohoto století pokrývaly lesy celou jednu čtvrtinu zemského povrchu. Na počátku osmdesátých let se však plocha lesů zmenšila na jednu pětinu zemských souší. Odhady expertů předpokládají, že v roce 2000 bude na lesní plochy připadat už jen jedna šestina povrchu světových pevnin a za dalších dvacet let XXI. století má tato plocha zaujímat již jen jednu sedminu. Je evidentní, že ekonomické důsledky a v neposlední řadě též ekologické dopady takovýchto změn jsou velmi výrazné.

Les jako přírodní společenstvo zaujímá v životním prostředí základní postavení. Významným způsobem zasahuje do složení atmosféry, ovlivňuje vodní režim, tvorbu a ochranu půdy, plní též funkce biotické, produkční a jiné. Zvyšování průmyslových zplodin v ovzduší, stále rostoucí nároky na prostor, energii a potřebu vody kladou značné požadavky i na lesní hospodářství s ohledem na hospodaření v lesích v souladu s potřebami vodního hospodářství a zachování vysoké kvality a čistoty vodních zdrojů. Celospolečensky žádoucí účinky lesů — funkce mimoekonomické — se stávají funkcemi ekonomickými a víceúčelové lesní hospodářství začíná kromě funkce dřevoprodukční plnit i funkce mimoekonomické.

Velmi závažné a varující škody způsobují v posledních letech v našich lesích exhalace. Jen v ČR je pod vlivem imisí bezmála třetina porostů. A postižených lokalit rok od roku přibývá. Přináší to závažné důsledky nejen pro samotné lesní hospodářství, ale dotýká se to zájmů celé společnosti. K daším nebezpečím pro les patří: stálý tlak na lesní půdu a často neuvážená odlesňování; otravy lesní půdy v důsledku zimního solení komunikací, rozlévání pohonných hmot, olejů apod.; lidskou činností vyvolané změny klimatu; ukládání odpadů v lesích; rekreační využívání lesů; nadměrné stavy jelení zvěře; používání pesticidů v lesích; hnojení lesních půd; mechanizace všech lesnických činností, především pak tendence k používání stále těžších a hůře ovladatelných strojů a řada dalších vlivů.

Prvních šest jmenovaných vlivů zatěžování lesních ekosystémů je vyvoláváno především nelesnickou činností — zejména činností průmyslovou a jejími důsledky. Lesnímu hospodářství přitom vzniká povinnost bránit lesy za podpory celé společnosti proti překročení hranic únosnosti tohoto zatížení a hledat modifikace způsobu hospodaření, aby byly zajištěny aspoň nejdůležitější funkce lesů. I když možnosti lesního hospodářství jsou v tomto směru omezené, je na řadě příkladů vidět, že i krajně kritickou situaci lze do značné míry zvládnout.

Každý z nás může lesům v různé míře pomoci — ať již jen chováním v lese či svou vlastní profesní činností na svém pracovišti. Chce to jen zbourat přehradu resortního pohledu na tuto závažnou otázku stavu našich lesů — lesní hospodářství může skutečně jen napravovat škody způsobené, předcházet jim mohou většinou jiná odvětví našeho hospodářství.

V poslední době byla vydána řada závažných dokumentů a výzev k ochraně lesů či životního prostředí. I to dokumentuje závažnost současného stavu a varuje před úmyslnou či neúmyslnou činností ničící jedno z našich největších bohatství naší vlasti. Jde totiž skutečně o zásadní věc.

Ing. Vladimír Foltánek

DOHODA MEZI MĚSTSKÝM VÝBOREM NÁRODNÍ FRONTY A RADOU MĚSTSKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU V HRANICÍCH PRO ZABEZPEČENÍ SPOLEČNÝCH ÚKOLŮ PŘI ROZVOJI MĚSTA

6. plenární zasedání ÚV KSČ v dubnu 1982 projednalo současný stav práce NV a jejich úkolů po XVI. sjezdu KSČ. Významné závěry, které byly na tomto jednání přijaty se týkají mimo jiného i smyslu a náplně socialistické demokracie, která je naplňována stále širší účastí našeho lidu na řešení státních a celospolečenských záležitostí, na každodenním rozhodování o záležitostech, které se jich týkají.

Byl zdůrazněn význam v součinnosti mezi NV a NF a bylo podtrženo, že v zájmu prohlubování socialistické demokracie a lepšího uspokojování potřeb lidí je nutné dále upevňovat tuto spolupráci NV se společenskými a zájmovými organizacemi a s orgány NF.

V současné době, mimo jiné, klade se důraz na kvalitní ekonomickou propagandu a ofenzivní objasňování naší mezinárodní politiky a mírových iniciativ Sovětského svazu.

Cílem je, aby každý občan spojoval své úsilí o udržení míru a společenský pokrok ve světě s činností prací pro všestranný rozvoj socialismu.

Pomocí masové politické a ideově výchovné práce chceme dosáhnout ještě účinnějšího rozvoje pracovní a občanské aktivity zaměřené na naplnění strategické linie strany, jež spočívá v prosazování maximální efektivity a kvality veškeré práce.

Desítky a stovky našich občanů, členů společenských organizací a politických stran NF pod vedením KSČ se stále mnohostranněji podílejí na přípravě a uskutečňování politiky strany v našem městě, v každodenním životě naplňují a prohlubují obsah socialistické demokracie při naplňování úkolů stanovených volebním programem NF.

V zájmu prohloubení a koordinace politickoorganizační činnosti na úseku spolupráce MěstNV a MěstV NF v Hranicích se výtýčují tyto následující společné úkoly rady MěstNV a předsednictva MěstV NF:

V oblasti masové politické práce:

1. Organizovat společná zasedání orgánů MěstNV a MěstV NF nejméně 1X ročně.
2. K úspěšnému politickoorganizačnímu zajištění celoměstských oslav politických výročí roku budou tyto zabezpečovat komise sestavené ze zástupců MěstV KSČ, MěstNV a MěstV NF.
3. V rámci dohod jednotlivých společenských organizací NF spolupracovat s odvětvovými komisemi pléna MěstNV a spolupůsobit zejména v oblastech:
 - výstavby města,
 - sociální politiky státních orgánů,
 - péče o mládež a tělovýchovu,
 - zdravotnictví,
 - kultury,
 - poskytování služeb obyvatelstvu,
 - branné výchovy mládeže.
4. Hodnocení činnosti jednotlivých organizací NF, které je 1X ročně projednáváno v MěstV NF bude obsahovat i hodnocení činnosti organizace v oblasti spolupráce s orgány MěstNV.
5. MěstV NF a rada MěstNV budou společnou politickoorganizační prací zajišťovat a organizovat veřejné schůze občanů pod vedením MěstV KSČ.

6. Rozhodující materiály týkající se celoměstských zájmů nebo zájmů podstatné většiny občanů města budou projednávány radou MěstNV a předsednictvem MěstV NF.

7. Podkladovými materiály se budou společenské organizace NF podílet na přípravě jednání plenárního zasedání MěstNV.

8. Nejméně 1X ročně budou členské organizace NF organizovat besedy s poslanci MěstNV, kteří kandidovali za jejich organizací s cílem prohloubit a správně orientovat činnost a zájmy organizace NF s činností poslance MěstNV a zpětně napomáhat poslanci MěstNV při výkonu jeho funkce.

V oblasti zvyšování úrovně životního prostředí města:

1. Organizace NF a orgány MěstNV se budou za úzké spolupráce podílet na zvyšování úrovně životního prostředí města a jeho místních částí a to jak konkrétní prací při jeho zvelebování, tak účinnou výchovnou činností.
2. V rámci celoměstského závazku naplňovat závazky jednotlivých členských organizací NF ve prospěch města a společenských organizací NF a tím plnit volební program NF města.
3. Organizovat a podílet se 2X ročně na směnách NF ve městě a jeho místních částech.
4. Organizovat a podílet se na sběru druhotných surovin.

Tyto a všechny další úkoly není možno uspokojivě plnit bez těsné, dělné spolupráce orgánů a organizací NF a orgánů MěstNV pod vedením MěstV KSČ.

Dohoda mezi MěstV NF a radou MěstNV v Hranicích pro zabezpečení společných úkolů při rozvoji města byla 9. února 1983 projednána a schválena na společném zasedání a je závazná pro obě strany.

Václav Dohnal,
předseda MěstV KSČ a NF

Vítězslav Hons,
předseda MěstNV

28. BŘEZEN — DEN UČITELŮ

Dne 25. března 1983 se konalo slavnostní zasedání ONV v Přerově, při kterém byli u příležitosti Dne učitelů vyznamenáni učitelé a školští pracovníci našich škol za dosahování vynikajících pracovních výsledků.

Vyznamenání a čestná uznání vyšších státních a odborových orgánů obdrželi tyto soudruzi:

Vzorný pracovník resortu školství

Marie Hašová, vedoucí školní jídelny v Hranicích, tř. 1. máje

Čestné uznání vlády ČSSR a ÚRO

Jiří Hrabovský, učitel základní školy v Hranicích, tř. 1. máje 15

Čestné uznání KVOS a odboru školství SmKNV

Jarmila Mikulíková, admin. pracovnice ZŠ Hranice, tř. 1. máje 15

Čestné uznání rady ONV v Přerově

Věra Holešovská, zástupce ředitele LŠU v Hranicích
Stanislava Havranová, učitelka ZŠ v Drahotuších
Marie Šoltýsová, učitelka ZŠ Hranice, tř. 1. máje 5

Čestné uznání školské komise ONV v Přerově

Vladimíra Dostálová, učitelka ZŠ Hranice, Šromotovo nám.

Čestné uznání odboru školství a OVOS v Přerově

Mojmír Chudá, učitel LŠU v Hranicích

Odbor školství, kultury, zdravotnictví a sociálního zabezpečení MěstNV v Hranicích srdečně blahopřeje všem učitelům a pracovníkům ve školství vyznamenaným při příležitosti Dne učitelů 1983, děkuje za dosažené pracovní výsledky a do další práce přeje mnoho zdraví, spokojenosti a aktivity v jejich odpovědném povolání.

Štěpánka Hališková, v. r.,
vedoucí odboru ŠKZ a SZ MěstNV Hranice

Kapitolky z topografie města Hranic

PhDr. Bohumír Indra

HRANICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ A PŘÍRODA NA POČÁTKU 19. STOLETÍ

Hranický národní buditel, spisovatel a malíř Josef H. A. Gallaš (1756—1840) zanechal nám nejen nejstarší topografický popis města Hranic a jeho okolí na počátku 19. století, popsal v úvodu svého rukopisného díla Památky města Hranic r. 1811 v kapitole "Povaha povětří a země" obšírně také stav hranického zemědělství a přírody. Tyto popisy obsahují zajímavé a cenné údaje o výnosech obilí, druzích pěstovaných plodin, bonitě půdy, chovu dobytka aj., podávají také obraz hranické přírody v té době, a umožňují zajímavé srovnání s dnešním stavem. Otiskují upravený výtah Gallašova popisu, v závorkách připojuji hezbytné vysvětlivky. Gallaš píše:

"Půda našeho městského podkraje není sice tak velice plodná jako na Hané, nicméně ale přece ani špatná, což se může posoudit z toho, že **kopa pšenice sypává v úrodných letech z poli první třídy šest měric** (asi 370 l, jedna vídeňská měrice = 61,49 l), **kopa rži osm měric** (asi 493½ l) **ječmene osm i devět, ovsa pak i deset měric** (615 l). Dobře se též rodívá i hrách, čočka a proso, s užitkem se seje také pohanka, konopě a sází turkyně (kukuřice). Hojně plodívá také kobzole neb jak zde zeměčáky slují. Dobře se rodívá zelí, cukrová réva neb kvačka (tuřín), mrkev, řepa strmištná, bob, fazole, salát i jiné zahradní byliny, když se jen trochu pilněji půda opravuje a čistě drží. Štěpy zjevují všude bujný a krásný výrůst, zvláště v oněch zahradách při Bečvě a na Pasekách a plodily by výborné a hojně ovoce, kdyby se jejich šlechtění nezanedbávalo. Kterážto nedbalost pochází odtud, že **zdejší obyvatelé se více zakládají na své soukenické řemeslo nežli na polní hospodářství, protože jim z něho vyplývá hojnější a jistější užitek** v ohledu obchodu, nežli z toho. (V r. 1809 bylo v Hranicích přes 400 soukenických mistrů, kteří vyrobili přes 5000 postav sukna.) Kdysi ale, dokavad totiž obchod sukнем zde ještě nekvetl, více se lidé na tu živnostku zakládali a nejen garlátkami (větší kulatá sedmihradská slíva), švestkami, hruškami a jablky, nýbrž i vlašskými ořechy a mandlovými lískami a střešními rozmanitého druhu své štěpaice vysazovali. A nescházelo zde v našich zahradách na broskvích a marhulích, ano i dva velké morušové stromy stály v bujném vzrůstu za mých

dětských let na louce pod Světlíkovým dvorem (u býv. plynárny), jež nesly bílé ovoce. Nynějšího času od počátku 19. století **počínají se opět nalézati milovníci téhož zahradního a jiného polního hospodářství**, kteří své zahrady s velkým nákladem opravují a ohražují. Má domácí zahrada, ležící v západním předměstí v Kamenné ulici (dnešní Gallašova ulice) nemá při městě nejlepší půdu, přece však bez všeho kunštování plodívá až k podivu velké střešně a hrozny, jablka a hrušky výborné chuti, které pilná ruka mého otce zdaleka snesla, vysázela a štípila. Měla i vzácné marhule a broskve, z nichž jedna nosila ovoce na putuy, roku 1789 však i s jinými vzácnými štěpy zmrzla.

Kromě rozmanitého zahradního ovoce plodí hranická půda v hájích, lesích a paloucích velkou hojnost borůvek, jahod, černých a červených malin, žluté maliny se nacházejí na Křivém. Vzácné ba téměř neznámé jsou ale v naší končině dřínky (plody dřínu) a oskeruše (oskeruše, strom podobný jeřábu).

Půda hranického městského podkraje kromě toho, co patří vrchnosti na loukách a rolich, obsahuje v sobě 740 jochů rolného pole (= jiter, 1 jitra = 0,575 ha), 50 jochů (jiter) zahrad, 130 jochů (jiter) luk, 200 jochů (jiter) pastvika a přes 100 jochů (jiter) lesa, kromě lesa nad Kostelíkem, **jenž je v právní při, komu by přináležel, městu či vrchnosti** (soudní spor o les, užívaný městem, zvedla proti městu vrchnost). **Nejúrodnější pole**, přinálezející hranickému městu jsou **Farářství, Struhlovsko a na Velkém Drahotuchu s těmi, jež se táhnou od krcnova (hrbitova) až ke Kostelíku pod lesem, pak těmi, jež leží při Veličce**. Pole prostřední třídy jsou Horní pole, Malý Drahotuch a na Pasekách. Ostatní všechny jsou špatnější, těch ale je velmi málo. **Pole vrchnostenská při našem městě** vztahují se na 1000 měric vysetí a jsou v povaze z nejúrodnějších, zvláště ona, **přinálezející k Čaputovskému dvoru**. Podobně i panské louky jsou nejméně nejvíce. Ale ani městské louky nejsou špatné krom onoho pastvika na Velkém Drahotuchu, pak onoho při Lávkách ležícího **suchopáru, jenž slouží k obecnému výhonu dobytka** (jako pastvisko). Při našem městě bylo r. 1807 dobytka 314 krav, 29 jalovic, 6 byků a volů, 151 ovcí, 15 koz, 55 koňů. Vrchnostenského dobytka v Horním dvoře a v Čaputovském dvoře se čítá na 100 krav a jalovic a na 1200 ovcí. **Černého dobytka (vepřového) se při našem městě nechová takměř nic (!)**.

Na divoké zvěři se nacházelo kdysi v hranických lesích množství srn a daňhelů (daňků), jelenů, vepřů, z nichžto se ještě něco v Helfenštějském lese a na Křivém nachází, ale již málo, ano i zajáci jsou již dosti vzácní. V prastarých časích nebyli zde neznámí medvědi a vlci, ostrovidi (rysi), zubrové, kteří se sem táhli z karpatských hor, nyní ale jsou ti hosté již neznámí, než lišky, jezevci, tchoři a kuny nacházejí se ještě nad Kostelíkem a na Hůrce. V Propasti pak káně a skalní sovy. V Helfenštějských lesích byl před několika lety zastřelen od Paršovského myslivce **mladý ostrovid (rys)**. **Vydry mají svá doupa v našem stavě** (splav na Bečvě), kdež také musí být velké množství raků, které ale naši rybáři neznají lapati do košů. Z pernactva chovají zdejší obyvatelé množství husí a kačen, k čemuž jim dávají velkou příležitost v předměstích tekoucí potoky a žlaby na mlýny a Bečva. Na rybnících se nacházejí divoké husy a kačeny, v jezerském rybníku bukači a jiné vodní pernactvo.

Řeka Bečva, Velička a Ludyňa byly kdysi bohaté na ryby a raky, tehda totiž, když zdejší řemeslníci neměli ještě smlsných hub na panských lahůdkách, a byvše milovníci prosté stravy, masa v postní dny a ryb v masitých dnech nejídali, jak se nyní od mnohých stává. Nyní, když mnozí z obchodu sukнем zbohatli a zbudili, **ti to dva potoky bohaté prve na slížích, střeblách, bělicích, okonech, hrázkách a mících, piskořích a úhořích, zvláště pak na racích**, jsou tak velice prázdné na rybách, že slíži, které kdysi malí chlapci na hrotky nalapávali, jsou nyní již vzácní. **Čehož příčina snad jest, že barvíři takměř ustavičně vypouštějí své ostré protivné louhy, rybám protivné**, že skrze takovou nečistou vodu nemohou navrch plovati. Bečva má sice ještě dosti ryb rozmanitého druhu a co z ní nestačí, nahrazují zdejší vrchnostenské rybníky i jiných blízkých panství.

Ani milovníků včel tu kdysi nechybovalo, čehož důkazy jsou ony zahrady, ležící za Kostelíkem mezi lesy a pod Propastí, které až dosud **slují včelínové zahrady**, za našich dnů jsou takměř všechny prázdné úly. Ano i na vesnicích se nalézá málo milovníků této hospodářství, a jakžkoliv zemské zřízení svým pochvalováním (prémiováním chovatelů včelstev) těch, kteří se na něm zakládají, snaží se k němu vyburcovati, nicméně přece víc a víc u nás klesá a zanedbává se. Jiná ale hospodářská myšlenka napadla některé zdejší možnější obyvatele, že se pokoušeli **zakládati na Hluzovském kopci vinohrady**, kteří ale neschopné místo k jejich poloze vyvolili, ležící totižto k půlnoci (k severu). Schopnější k tomu cíli a konci by byla ona pole na jeho vrchu obrácená k poledni (k jihu), kdež by se jejich naděje ne tak velice byla oklamala jako na onom.

K pohodlí a veselosti hranickým obyvatelům na ničem takměř **nechybí než jedině na dříví k palivu**, které den ode dne zdrazuje vzrůstající se potřeba barvířská. Blízké **Kelečské lesy však ještě dosti hojně dřeva dodávají a za správnou záplatu.** (Všeobecně se topilo ještě výlučně dřevem.)

ZEMŘELÍ OBČANÉ Z HRANIC V MĚSÍCI ÚNORU 1983

Němeček Miloš, Hranice-Slavíč 41, nar. 20. 8. 1926
 Vaníharová Marie, Hranice, Čsl. armády 208/9, nar. 8. 2. 1914
 Mikešková Marta, Hranice, Pod Křivým 589, nar. 2. 8. 1909
 Přerovský Vladimír, Hranice-Drahotuše 291, nar. 24. 6. 1913
 ThDr. Balcar Otakar, Hranice, Bezručova 850/11, nar. 19. 10. 1907
 Olšina Josef, Hranice-Drahotuše 4, nar. 15. 3. 1912
 Brunková Josefa, Hranice, Sovětské armády 1246, nar. 17. 4. 1902
 Sedláček Alois, Hranice, Čechova 336, nar. 29. 1. 1904
 Mastilová Anastázie, Teplice nad Bečvou 53, nar. 24. 12. 1898
 Szamková Maria, Hranice, Struhlovsko 1721, nar. 5. 6. 1905
 Zadrava Josef, Hranice, tř. 1. máje 1063, nar. 19. 9. 1937

Čest a věčná paměť všem zemřelým spoluobčanům!

ZA SOUDRUHEM ALOISEM SEDLÁČKEM

S hlubokým zármutkem a dojetím jsme přijali smutnou zprávu, že **dne 20. února 1983 zemřel náš spolupracovník, přítel, komunista, dlouholetý ředitel našeho podniku Sigma Hranice, soudruh Alois Sedláček.** Opustil naše řady nečekaně právě v období, kdy vrcholí přípravy oslav 100. výročí založení našeho podniku, na jehož výstavbě a rozmachu se s takovou láskou a úsilím podílel. Odešel ve věku, kdy léta odpočinku spojoval stále s aktivní prací a zájmem o politický a hospodářský život celého našeho města.

Soudruh Alois Sedláček se narodil v početné rodině domkáře v Rozsíčce, okres Blansko, dne 29. ledna 1904. Prožil krušné mládí, když rodina musela těžce bojovat o uhájení své existence.

Po absolvování studia na obchodní akademii pracoval jako bankovní úředník v Brně a Třebíči. V roce 1932 nastoupil u tehdejší firmy Antonín Kunz v Hranicích jako účetní, později pracoval ve funkci vedoucího prodeje a prokuristy. Svými schopnostmi a životním elánem pozitivně ovlivňoval činnost tehdejší akciové společnosti, což se projevilo ve zvýšené zaměstnanosti, rozvoji a zkvalitňování

odbornosti všech pracovníků i pro dnešní komplex našeho koncernového podniku.

Soudruh Alois Sedláček byl a zůstal vždy věrným Čechem, což se výrazně projevilo v dobách protektorátu. Po tehdejšímu zákazu všech českých kulturních i tělovýchovných organizací byl jedním z prvních vedoucích funkcionářů Českého sportovního klubu Hranice, aby tak pod rouškou různé činnosti bylo umožněno české mládeži se sdružovat a tak upevňovat české sebevědomí. Zvláště obětavý a neohrožený postoj projevilo soudruh Sedláček v roce 1945 při ústupu fašistů, kteří měli za úkol zničit a vyřadit všechny stroje a zařízení tak, aby obnova továrny trvala co nejdéle. Dík jeho rozhodnosti se jim tento záměr nezdařil a již týden po osvobození mohla továrna produkovat svoji plnou kapacitu.

Proto zcela právem byl po osvobození soudruh Alois Sedláček určen jako jeden z jejich národních správců v letech 1946—1949.

V roce 1948 vstupuje do KSČ, stává se nadšeným organizátorem a aktivním členem naší komunistické strany pro realizaci úkolů znárodněného průmyslu a rozvoje nynějšího podniku.

Své zásluhy v období 1949—1950 má soudruh Sedláček i na budování n. p. Sigma Lutín, kde v tomto čase působil ve vedoucí funkci v obchodním úseku.

V roce 1951 se vrací do Hranic a je jmenován do funkce ředitele, v níž působil nepřetržitě až do roku 1964, kdy odchází na zasloužený odpočinek.

V této odpovědné funkci ředitele, kdy podnik v začátcích reprezentovalo jen asi 600 pracovníků, kteří zajišťovali výrobu v závodu I, zaměřil všechny své síly, schopnosti, životní elán na důsledné prosazování budoucí koncepce moderního průmyslového podniku. Z někdejšího malého závodu vyrůstá pod jeho vedením v současnosti a za účinné podpory OV KSČ v Hranicích, CZV KSČ a všech ostatních složek podniku nový komplex moderního závodu II, a tak se realizuje podstatná část jeho smělé koncepce rozvoje našeho podniku. Podnik každoročně zvyšoval nejen objem své produkce, ale plnil a současně překračoval náročné úkoly jak dvouletky, tak i dalších pětiletých plánů.

Neustále se zkvalitňuje struktura výrobního programu, kdy od výroby ručních čerpadel zabezpečuje dnes podnik náročný program průmyslových čerpadel, zasahující do všech odvětví národního hospodářství a odpovídající požadavkům exportu.

Zcela mimořádnou zásluhu má na položení základu dnešního našeho dodavatelského závodu, který svou činností zabezpečuje vyšší dodavatelské funkce v oblasti tuzemských i vývozních investičních celků a podílí se tak na všech stavebách našeho národního hospodářství.

Za jeho řízení získal podnik za dobré hospodářské a politické výsledky **devětkrát Rudý prapor ministerstva těžkého strojírenství a vlády republiky a v roce 1965 bylo podniku uděleno vysoké státní vyznamenání — Řád práce.**

Soudruh Alois Sedláček byl za svou angažovanou, neúnavnou a úspěšnou činnost oceněn řadou vyznamenání a uznání. **V roce 1963 mu bylo propůjčeno státní vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“ a v roce 1979 „Za obětavou práci pro socialismus“.**

Svůj životní elán a dlouholeté organizační a stranické zkušenosti uplatnil po odchodu do důchodu **ve funkci předsedy TJ Sigma Hranice**, do níž byl zvolen v roce 1964. Jeho přičiněním a pod jeho vedením zaznamenala TJ značný rozvoj. K jeho osobním zásluhám patří rychlé znovuvybudování požárem zničené budovy sokolovny, která pro provedené rekonstrukci slouží nejen pro účely tělovýchovy, ale je i důstojným kulturním stánkem našeho města.

Soudruh Alois Sedláček patřil k velkým osobnostem našeho města. Nám, kteří jsme mohli pracovat v jeho blízkosti byl dobrým učitelem a příkladem neúnavného a cílevědomého pracovníka, organizátora, bojovníka za uskutečnění i těch nejnáročnějších úkolů. S úctou a vděčnou vzpomínkou na soudruha Aloise Sedláčka budeme dál pracovat na uskutečňování všech náročných cílů. Čest jeho památce!

PŘÍRODNÍ ZAJÍMAVOSTI V HRANICÍCH A BLÍZKÉM OKOLÍ

Arboretum SLTŠ v Hranicích

Arboretum Střední lesnické technické školy v Hranicích patří do sítě 39 botanických zahrad a arboret evidovaných v ČSSR. Je účelovým zařízením školy a plní především funkce výchovné, didaktické, estetické a přírodovědné.

Založení arboreta je možno datovat do let 1896—1900, tedy do doby počátku existence lesnické školy v Hranicích. Z této doby také pocházejí některé nejstarší exempláře dřevin v arboretu rostoucích.

Současná výměra arboreta je 2,34 ha. Rozkládá se z části na plošině v okolí budovy školy, z části na pozvoňném západním svahu navazujícím na plošinu. Nadmořská výška arboreta je udávána 250—260 m n. m. Geologický podklad tvoří kulmská droba překrytá sprašemi. Půda je hlinito-jilovitá, těžká, minerálně středně bohatá.

Architektonicky je arboretum velmi zdařile řešeno tak, že síť cestiček dovoluje poznat každou zde rostoucí dřevinu z poměrně krátké vzdálenosti a současně vytváří dílčí segmenty arboreta, často esteticky velmi silně působící. Samostatnými částmi či doplňky arboreta jsou alpinium s vodním bazénem a v posledním deseti. letí vybudovaná venkovní učebna a rozárium s pergolou.

Nynější dendrologická sbírka arboreta je tvořena asi 210 taxony dřevin, z toho je 61 jehličnanů a 149 listnáčů. Téměř polovinu z nich tvoří exoty. K vzácnějším druhům dřevin rostoucích v arboretu patří např.: javor okrouhlolistý (*Acer circinatum*), javor stříbrný (*Acer saccharinum*), bříza papírovitá (*Betula papyrifera*), zmarličník japonský (*Cercidiphyllum japonicum*), liliovník tulipánokvětý (*Liriodendron tulipifera*), pařeťoch jasanolistý (*Pterocarya fraxinifolia*), smrk Brewerův (*Picea breweriana*), smrk východní (*Picea orientalis*), smrk omorika (*Picea omorica*), borovice Murayova (*Pinus murrayana*), borovice ohebná (*Pinus flexilis*), borovice himálájská (*Pinus griffithii*), borovice žlutá (*Pinus ponderosa*), kryptomerie japonská (*Cryptomeria japonica*), metasekvoje tisovcovitá (*Metasequoia glabrostroboides*), a celá řada dalších druhů. Dendrologická sbírka dřevin arboreta je podle možností (především prostorových) stále doplňována.

Arboretum je uzavřené, je však na požádání přístupné skupinám zájemců o jeho zhlédnutí.

Ing. Vladimír Foltánek

40 LET KYNOLOGIE V HRANICÍCH

V březnu letošního roku tomu bylo již čtyřicet let od doby, kdy byly v Hranicích položeny základy kynologické činnosti. Tehdy se v restauraci „Na schůdkách“ — dnešní Pivovarské schody — sešla necelá dvacítká nadšenců, aby za účasti vedoucích činovníků ústředního klubu německých ovčáků v Brně, založili klub také v Hranicích. Práce v klubu byla v době fašistické okupace jednou z mála činností, kde se mohli lidé scházet a spojit svůj zájem o chov a výcvik psů s tak potřebnými společenskými kontakty, které v té době pomáhaly lidem lépe nést tíhu válečných let.

V řadách zakládajících členů byli tenkrát mimo jiné: Leopold Demiš, J. Gavalčík, František Faltýnek, Robert Hlaváč, Vladimír Hudec, Oswald Chytil, Ladislav Klivar, Antonín Kopecký, František Krejčířík, Gabriela Pečnerová, Antonín Sobek, Zdeněk Sutory, Jindřich Šindler. Hraničtí měli od počátku štěstí v tom, že jak první předseda klubu, kterým byl zvolen Antonín Kopecký, tak J. Gavalčík byli absolventy pišelské školy pro výcvik služebních psů, takže práce se psy byla vedena skutečně odborně. Prvním cvičišťem hranických kynologů byl známý

„Skleňák“. Po dobu války nebyly pořádány akce pro veřejnost, konaly se jen zkoušky z výkonu psů. Ze jmenovaných zakládajících členů jsou dnes naživu pouze tři: Robert Hlaváč, Ladislav Klivar a František Krejčířík, který zůstal své lásce ke psům věrný. Dodnes pracuje aktivně ve výboru klubu a již přes čtyřicet let vede úspěšně chovnou stanici německých ovčáků.

K velkému rozvoji práce klubu došlo však až po roce 1945. Do klubu přichází řada nových lidí, kteří pracují velmi aktivně, jako například Josef Chocholáč, který pracuje v pozdějších letech jako předseda a velmi se zaslouží o výstavbu nové klubovny stejně jako Jan Čadra, dále jsou to Jan a Vilém Drahotušští, Antonín a Zdeněk Sieglvi, František a Helena Hošákové, Slávek a Rudolf Anežkovi, Vladimír Konstant, Ema Křenková a další. Ve vedení klubu se po roce 1948 vystřídal Robert Hlaváč, Vladimír Konstant, Bohumil Květoň, Josef Chocholáč. Od roku 1970 vykonával předsedu ing. Pokorný a v současné době je to Ludvík Labuda.

Za dobu největšího rozkvětu činnosti klubu považují sami členové léta 1952 až 1958. V roce 1953 přešel totiž klub pod Svazarm jako jeden z jeho oddílů. Členové klubu mají lepší možnosti pro činnost a projevuje se to nejen ve vnitřní činnosti organizace, která je velmi bohatá, ale také v hojně účasti na závodech pořádaných mimo Hranice, kde získávají hraničtí psovodi se svými psy výborná umístění. V roce 1953 byl uspořádán první ročník dnes již tradičního „Partyzánského závodu“, který slaví letos své třicáté výročí. Je to závod velice oblíbený a každoročně se na něj sjíždějí závodníci se svými psy z celé Moravy, ale také ze Slovenska. Přispívá k tomu nejen náplň závodu, ve kterém se na závěr vyhodnotí nejlepší pes, nejlepší psovod a nejlepší dvojice, ale také krásná poloha trasy závodu v údolí řeky Bečvy. Také letos se chystají pořadatelé přivítat hosty v co nejlepším prostředí, jak se na jubilejní ročník sluší a patří.

V průběhu let se střídala, jak už to bývá, léta vysoké aktivity s roky, kdy byla činnost slabší. Rozhodující však je to, že se klub dovedl přenést přes všechny problémy a potíže a dokázal pracovat vždy dál a vždy opět o něco lépe. Za tím vším stojí obětavá práce funkcionářů klubu, kteří dokázali udržet klub v neustálé aktivitě po řadu let a jako štafetu jej předávali těm mladším, kteří přišli po nich.

V současné době má klub kolem sedesáti členů. Sdružuje chovatele psů služebních plemen, z nichž stále převládají němečtí ovčáci. V klubu však i nadále zůstala řada starších členů, kteří už v současné době ani psy nemají. Početné není organizace velká, ale její celoroční činnost je bohatá. Kromě pravidelného výcviku se pořádá řada akcí pro veřejnost jako je předvádění výcviku psů, branné hry pro děti apod. Každoročně se konají dvakrát zkoušky z výkonu psů a výsledné známky ukazují, že práce cvičitelů i psovodů je dobrá. Vyvrcholením roku je již vzpomínaný „Partyzánský závod“. V posledních letech byla započata zdá se další tradice: na svazarmovském cvičišti u Bečvy se zalíbilo chovatelům briardů, kteří se zde už několikrát sešli k týdennímu soustředění. Jedná se o společný výcvik a výměnu zkušeností z chovu tohoto plemene, jehož představitelé mají vynikající vlastnosti. Také v Hranicích započala v minulých letech činnost chovná stanice briardů, jejímž majitelem je současný předseda klubu Ludvík Labuda.

Klub pracuje na základě celoročního plánu práce a pání beze zbytku všechny úkoly, které mu ukládají jak městský tak okresní výbor Svazarmu. Svědčí o tom nakonec udělení titulu „Vzorná organizace III. stupně“.

Uvědomíme-li si, že v současné uspěchané době nejsou ty nejlepší podmínky pro chování psů velkých služebních plemen, je třeba tím více ocenit práci těch, kteří se této činnosti věnují. Znamená to nejen starost o materiální podmínky, které jsou pro zdravý vývoj psa nezbytnou podmínkou, ale navíc mnoho volného času, který je nutno chovu psů a jejich výcviku věnovat. Při předvádění výcviku psů obvykle diváci obdivují jejich poslušnost a přesnost provedených cviků, ale

často si vůbec neuvědomí, co se za vši tou jistotou skrývá potu a úsilí jak pso- voda, tak i jeho psa. Pes je našťástí zvíře tak učenlivé a věrné, že dobrou práci svého pána dovede odměnit poslušností a krásnými výkony při výcviku a soutěžích.

U příležitosti 40. výročí trvání kynologického klubu v Hranicích přejeme proto jubilantovi, aby měl stálý příliv mladých, aktivních členů, kteří by postupně mohli přebírat vedení klubu po těch starších a zkušených a dále tak v budoucnu rozvíjet bohatou činnost této organizace. Ať se jim i nadále daří udržet v našem městě krásnou tradici chovu a výcviku služebních psů. Vždyť člověk a pes patří odnepaměti k sobě a mělo by tomu tak být i nadále. vm

SLOVA KOLEM NÁS

Digitální hodinky

Ještě před několika lety to byl téměř nesplnitelný sen. Jen ti, kteří za svého pobytu v cizině byli s to ušetřit něco deviz z přidělených diet, se po návratu domů mohli pyšnit tímto novodobým zázrakem. Dnes již móda digitálních hodinek pomalu dozrívá, nové modely, byť řízené krystalem, se vracejí k tradičnímu ciferníku, nanejvýš s okénkem, v němž se i číslicemi zobrazuje přesný čas (obvykle však jen minuty a sekundy). Vysvětlení tohoto ústupu ze s'ávy je prosté. Klasický ciferník je pro nás totiž jakýmsi plánovacím kalendářem. Informuje nás nejen o tom, kolik je hodin, ale zároveň, třebaže jaksí jen podvědomě, i o tom, že jsme před dvěma hodinami „prošvihli“ důležitou schůzku a že za tři hodiny bude volat teta z Vyškova. A je-li právě pět hodin, pak stačí se rozloučit s přáteli v sedm hodin, abychom byli včas, nejpozději v osm hodin u aparátu. Při pohledu na digitální hodinky se dozvíme jen to, že je 17.00.

Nás ovšem zajímá především sám název „digitální“, neboť jím se česká slovní zásoba obohatila o nový výraz, přesněji řečeno o význam, který spisovná čeština dosud nezna'a, jak to dokládají i nejnovější slovníky zachycující současnou slovní zásobu. Samo slovo „digitální“ ovšem mají, leč vždy jen s významy odborné terminologie lékařské — „prstem prováděný, patřící k prstu“, jako např. digitální vyšetření, nebo z terminologie botanické — „digitális“, což je označení pro sušené listy náprstníku.

Základem našeho výrazu je latinské „digitus“ — prst nebo palec (míra). Teprve však v angličtině, do níž bylo přejato jako běžný výraz označující rovněž prst nebo palec, a to v podobě „digit“ (vyslov dydžit), se vyvinul i význam pro označení číslice, a to kterékoli od nuly do devítky, nebo vůbec čísla: „a numer of two digita“, tj. číslo o dvou číslicích, tedy dvoumístné číslo. Proč k tomu došlo, není snad těžké vysvětlit. Vyjadřování čísel pomocí prstů je prastaré a dodnes si tímto způsobem pomáháme, chceme-li si např. koupit v Budapešti kilogram jablek nebo dát si typicky maďarskou míru vína „három deci“. Že tento význam vznikl právě v Anglii, je věc jiná; faktem zůstává, že do češtiny přešel z angličtiny, pravda poněkud zúžený, značící to, co se zobrazuje přirozenými čísly, především však časové údaje. Digitální hodinky nebo hodiny jsou tedy taková zařízení, která nám časové údaje podávají přímo číslicemi, řazenými v určitém pořádku za sebou (hodiny — minuty — sekundy).

Takové udávání času není samo o sobě špatné, avšak jak ukazuje praxe, hodí se především tam, kde potřebujeme znát okamžitý přesný čas a nic jiného nás nezajímá. Spěcháme-li například na rychlík, o němž víme, že má pravidelný odjezd ve 14.25, a nádražní „digitálky“ ukazují již 14.26, pak je lépe počkat na další spoj v restauraci II. cenové skupiny, neboť podle zákona schválnosti totiž

právě a jedině ten náš vláček vyjel z nádraží přesně. Jsme-li na nádraží ve 14.20, pak můžeme podle téhož zákona počítat s větším či menším zpožděním. Digitálně zobrazený čas nám v těch chvílích podává úplnou informaci vzhledem ke konkrétní situaci. Vždyť kdo by za takových okolností myslel na zbabranou schůzku nebo na tetu z Vyškova. Proto i když třeba své digitální hodinky uložíme do rodného muzea, nový význam přetrvává, neboť se jim vyjadřuje nová skutečnost — zobrazování časových údajů přirozenými čísly, nikoli postavením ručiček na ciferníku. -fh.

JAK SPRÁVNĚ VYVĚŠOVAT VLAJKY

Státní vlajka ČSSR se skládá ze tří polí: spodního červeného, vrchního bílého a modrého klínu, který je vsunut do středu vlajky od žerdi mezi oba pásy. Poměr šířky vlajky k délce modrého klínu je 2:3, přičemž délka modrého klínu dosahuje do poloviny vlajky. Na žerď se vlajka upevňuje v rozích modrého klínu tak, aby červený pruh byl dole, bílý horní pruh nesmí být pod úrovní vrcholu žerdi. Státní vlajka má být volně zavěšena a má vlát. Nemá být zavěšena na žerdi jako korouhev ani jako prapor na zdech či z oken domů. Prapor se od státní vlajky liší tím, že jeho rozměr nemusí odpovídat poměru šířky k délce (2:3) stanovené u vlajky. Ovšem délka modrého klínu musí vždy dosahovat do poloviny celkové délky tohoto symbolu. Prapor je tedy určitá stylizace státní vlajky. Nejčastěji se užívá ke slavnostní výzdobě budov státních úřadů, politických a veřejných institucí, při slavnostních nebo významných příležitostech. Upevňuje se na zdech domů, z oken nebo balkónů tak, aby díváme-li se na něj z ulice, byl bílý pruh vlevo. Prapor na rozdíl od vlajky nevlaje, protože je vždy upoután jak nahoře u obou konců modrého klínu, tak dole u končícího bílého a červeného pruhu. Prapor není oficiálním státním symbolem. Přesto se mu prokazuje stejná vážnost a úcta jako státní vlajce. Protože státní vlajky mají být správně respektovány, poskytuje jim náš právní řád i přiměřenou ochranu, a to zejména v zákonu č. 60/1967 Sb. a v trestním zákonu.

Ani státní vlajka, ani prapor se nesmí přizdobovat brokátovou či jinou obšivkou, třásněmi, nebo všíváním jiných symbolů, např. lípových listů, hesel ap. Rovněž je vyloučeno upevňovat je v různých uzlech, točit je do růžic, či jinak dekorálně upravovat. Státních vlajek je zakázáno (podobně jako státních znaků) zneužívat při výrobě suvenýrů, při výzdobě výkladních skříní ve společnosti výrobků a zboží, jako dekorativního materiálu nebo jako aranžérského prvku, v poškozeném, nebo barevně nesprávném provedení, na úředních a neúředních papírech apod.

Státní vlajky lze vyvěšovat jen při slavnostních příležitostech a pouze na základě výzvy vydané ministerstvem vnitřní záležitostí ČSSR v celostátním měřítku. Jde-li o významnou událost místního rozsahu, též na základě výzvy příslušného národního výboru.

Vyvěšujeme-li se státní vlajkou nebo praporem ČSSR i státní vlajku nebo prapor SSSR, musí být tyto symboly vyvěšovány tak, aby z pohledu proti objektu, na němž jsou tyto státní vlajky vyvěšovány, byla vlajka ČSSR na levé straně a vlajka SSSR na pravé straně.

Stejná zásada se respektuje i při výzdobě oken při slavnostních příležitostech. Také v čele průvodu se nosí státní vlajky ve stejném uspořádání. Díváme-li se tedy proti čelu průvodu, bude naše státní vlajka nesená vlevo a vlajka SSSR vpravo.

Součástí vlajky bývá žerď. Nemá mít ozdobné zakončení, jak již jakéhokoliv tvaru nebo formy. Ani nátěr žerdi nemá být různobarevný, např. v barvách trikolóry.

PROGRAMY JKP

Neděle 3. 4. sál JKP 15.00	TANEČNÍ DISKOTÉKA Uvádí Vojtěch Janíček
Čtvrtek 7. 4. sál LŠU 19.30	9. abonentní koncert KPH KAREL HRUBIŠ — elektronické varhany Na programu: Girolamo Frescobaldi, J. S. Bach, Johann Jakob Froberger, César Auguste Franck, Karel Hrubíš
Úterý 12. 4. sál JKP 18.30	Cestopisná přednáška s diapositivy ALŽÍR Hovoří dr. František Machálek
Středa 13. 4. sál JKP 19.30	Koncertní vystoupení rockové skupiny PROGRESS 2 s programem „Třetí kniha džunglí“
Neděle 17. 4. sál JKP 15.00	TANEČNÍ DISKOTÉKA Uvádí Vojtěch Janíček
Pondělí 18. 4. sál JKP 19.00	Diapositivy, filmy a povídky o ČS. HOROLEZECKÉ EXPEDICI PERU 1982 připravil a uvede čs. reprezentant Josef Kulhavý
Středa 20. 4. sál JKP 19.00	BAROK JAZZ KVINTET s kombinovaným programem hudby a populárně muzikologické rozpravy „ Proměny hudby “
Sobota 23. 4. sál JKP 9.00	Soutěž dětských pěveckých sborů okresu Přerov

Změna programů vyhrazena, předprodej vstupenek v kanceláři JKP, tel. 20741

Na květen připravujeme:

3. května — koncertní vystoupení vokálně instrumentální skupiny KAMION

ELEKTRONICKÉ VARHANY NA DEVÁTÉM KONCERTU KPH V HRANICÍCH

Devátý koncertní večer VI. programového cyklu Kruhu přátel hudby při JKP v Hranicích připomene posluchačům, dřívějším návštěvníkům st. lázní Karlovy Vary, večery v grandhotelu PUPP s varhanními koncerty prof. Oty Čermáka.

Do Hranic přijede ve čtvrtek dne 7. dubna 1983 **prof. Karel Hrubíš**, který vedle rozsáhlé pedagogické práce rozvíjí koncertní činnost jako varhaník, sbormistr i dirigent. Natáčí pro Čs. rozhlas a podniká zahraniční turné. Od roku 1967 působí na plzeňské konzervatoři. Je zakladatelem československé elektrohudbní pedagogiky, jeho spisovatelské dílo obsahuje literaturu věnovanou hudební teorii i elektrickým varhanám.

Prof. Hrubíš koncertuje na elektronické koncertní varhany systému BALDWIN—HAMMOND, které mají 1 milion 375 000 barevných kombinací a byly postaveny podle jeho projektu v německo-české výrobní kooperaci. Elektrotechnická a zvuková asistence je prováděna ing. Pavlem Bjalkem a prof. Leopoldem Štefanem.

Program večera:

Girolamo Frescobaldi (1583—1647): Toccata cromatica per l'evazione
Johann Jakob Froberger (1616—1667): Ricercare e frygický
Johann Sebastian Bach (1685—1750): Preludium B dur, Adagio d moll, Canzona
Karel Hrubíš: Impresse
César Auguste Franck (1822—1890): Chorál a moll
Karel Hrubíš: Nokturno a Postludium — improvizace s tématem podle návrhu posluchačů

V první polovině zazní skladby raného a pozdního baroka, v druhé romanticko-impresionistická synthesa. Hrubíšova Impresse je skladba, která třikrát zazněla v Čs. televizi ve výročním pořadu plzeňské konzervatoře. V podání na současných varhanech zní však mnohem lépe, než na magnetofonovém záznamu z těchto pořadů.

Hrubíšova představa interpretace Francka vychází z poznání novoromantismu a podání Franckova díla vůbec tak, jak jej hráli největší varhanní mistři první poloviny XX. století. Mnozí dnešní interpretové jej barokizují a tím deformují a stírají pel z jeho hudby.

V závěrečném Nocturnu je uváděna komorní, lyricky laděná specifika elektrofonických varhan a v Postludiu je uzavřen finální hudbou celý koncert. Improvizace na dané téma si v českých zemích na koncertech dovolují uvádět pouze tři varhaníci — pražští profesori Vodrážka a Kuhn a profesor K. Hrubíš.

Koncertní večer prof. Hrubíše se koná 7. dubna t. r. v 19.30 hodin v sále LŠU.

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ NAŠEHO MĚSTA V MĚSÍCI DUBNU

75 let: Ing. Pliska František, 1. máje 1279
Gogela Oldřich, Hromůvka 1522
Bělocký Vojtěch, Gottwaldovo nám. 16
Mlčková Karolína, B. Němcové 1080
Petřeková Anna, Zborovská 1603
Sutorová Hedvika, Vrchlického 825
Faltýnková Marie, Sklený kopec 1160
Trnková Antonie, Kropáčova 598
Grulichová Julie, Drahotuše, Novosady 137
Hynčicová Aloisie, Drahotuše, Nádražní 122
Bednářová Marie, Velká 119
Bartošová Ludmila, Olšovec 15

80 let: Stehliková Anastázie, Struhlovska 1405

85 let: Martinec František, Uhřimov 9

90 a více let: Kainarová Marie, Hřbitovní 482 — 91 let
Rypar Vladimír, Drahotuše, Nádražní 270 — 91 let
Hrabovská Růžena, Křížkovského 1036 — 101 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV v Hranicích přeje všem jubilantům dobré zdraví a hodně životní pohody do příštích let.

SPORTOVNÍ A TURISTICKÉ AKCE V HRANICÍCH V DUBNU:

4. 4.	Vycházka Troják—Košový—Rajnochovice
10. 4.	XVI. ročník Běhu vítězství
24. 4.	Vycházka z Hradce nad Mor. do Fulneku Vycházka Tesák—Tři kameny—Bečka—Skalný Hostýn—Bystřice p. H.
25. 4.	Ukázky cvičení všech složek ZRTV IV. ročník „Svazácké pálky“ ve stolním tenise

PROGRAMY KIN

Kino Svět:

1.—4. 4.	REVUE NA ZAKÁZKU Film ČSSR—SSSR. Hudební komedie s baletem na ledě. Film je mládeži přístupný.
5.—7. 4.	V ZAJETÍ RYTMU Film USA. Jerry Lee Lewis a Chuck Berry s předními hvězdami rokenrolu. Film je mládeži přístupný.
8.—11. 4.	VETŘELEC Anglický film. Nerovný boj posádky kosmické lodi s útočným tvorem z vesmíru. Film je mládeži do 18 let nepřístupný.
12.—14. 4.	ČEKATEL NA ŽIVOTNÍ PŘÍLEŽITOST Jugoslávský film. O nesmělém panu učiteli a klukovi z první lavice. Film je mládeži přístupný.
15.—18. 4.	OD CORLEONE AŽ PO BROOKLYN Italský film. Dobrodružné stíhání mafiánského šéfa. Film je mládeži nepřístupný.
19.—21. 4.	VELKÝ BALÍK PENĚZ Italský film. Vzrušující boj o miliardy. Film je mládeži nepřístupný.
22.—25. 4.	DIVOKÉ KOČKY Americký westernový příběh o dvou odvážných dívkách a bandě pistolníků. Film je mládeži přístupný.
26.—27. 4.	CECH PANEN KUTNOHORSKÝCH Starší česká komedie se Zdeňkem Štěpánkem v hlavní roli. Film je mládeži nepřístupný.
28. 4.	Jen pro členy KPSF PALBU NEZAHAJOVAT Sovětské válečné drama bez jediného výstřelu.
29. 4.—1. 5.	CENA ZA PŘEŽITÍ Film NSR. Po stopách pěti vražd, jejichž motiv měl zůstat tajemstvím. Film je mládeži nepřístupný.

Začátky představení v 17.00 a v 19.30 hodin.

Představení pro děti — každou sobotu v 15.00 hodin

-
2. 4. KARLOVARŠTÍ PONÍCI
Český barevný film.
-
9. 4. DOBRODRUŽSTVÍ VE STARÉM LESE
Napínavé pátrání po neznámém škůdci. Sovětský film.
-
16. 4. VÁŽNÉ HRY
O malém chlapci, jehož bezstarostnost předčasně skončila.
-
23. 4. ČIPERA A ROBOT
Rumunské pásmo. Na návštěvě u známých i neznámých hrdinů.
-
30. 4. SADKO
Sovětská pohádka o bohatýrovi, který se vydal do světa hledat štěstí.
-

Představení pro mládež — každou neděli a svátek ve 14.30 hod.

-
3. 4. UMĚLKYNĚ, DOLARY A TRANSYLVÁNCI
Vzrušující střetnutí dvou bratrů s bandou podvodníků.
-
4. 4. ZLODĚJ Z BAGDÁDU
Anglická pohádka z „Tisíce a jedné noci“.
-
10. 4. SLASTI OTCE VLASTI
Malá ško a dějepisu. Český film.
-
17. 4. SINDIBÁD A TYGRÍ OČI
Film USA. Vzrušující dobrodružství statečného námořníka.
-
24. 4. ŠIFRA PRO ŠÉFA
-
1. 5. TRHÁK
Česká filmová komedie.
-

Představení pro školní družiny

-
6. 4. MALÝ TYGR
České pásmo. Výprava do světa pohádek.
-
13. 4. PŘIJELA K NÁM POUŤ
O šarvátkách, přátelství a kolotoči.
-
20. 4. PODIVUHODNÉ DOBRODRUŽSTVÍ BARONA PRÁŠILA
Francouzský kreslený film.
-
27. 4. OBUŠKU Z PÝTLE VEN
Česká pohádka.
-

Vstupenky, zajištěné telefonicky na č. 2993, rezervujeme nejdéle čtvrt hodiny před začátkem představení. Slevu poskytujeme jen na označené filmy.
Změna programu vyhrazena.

Zpravodaj města Hranic a lázni Teplic n. B. vydává Jednotný klub pracujících
v Hranicích — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p. Olomouc, závod 11

Cena 2,— Kčs